

Antidogma - A sokszínűség útja a polgárháborúig I.

2019 március 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nincs annál szórakoztatóbb, mint amikor a balliberálisok azzal szembesülnek, hogy a való világ jelenségei ellentmondanak az ideológiai dogmáiknak.

Az ENSZ Menekültügyi Biztonsága 2016. szeptember 19-én elfogadott határozatának 14. pontja szerint „a diverzitás (faji-etnikai változatosság) minden társadalmat gazdagít, és hozzájárul a társadalmi kohézióhoz”. A Föld pedig lapos. Érthető persze, hogy az ENSZ tagállamainak többségét alkotó harmadik világbeli „sz...rfészek” (Trump dixit) mindenáron meg akarják könnyíteni állampolgáraik kivándorlását a nyugati országokba. Egyrészt mert népességeik exportálásával az a nem is nagyon titkolt céljuk, hogy egyfajta történelmi revánsként meghódítsák egykori leigázóikat a „n?i hasak által” (Huari Bumedien, ENSZ Közgyűlése, 1976). Másrészt mert jelentős bevételre számíthatnak a Nyugatot megszálló gyarmatosaik hazautalásaiból. Megkönnyíti a dolgukat, hogy a nyugati országok áruló-kollaboráns vezetői a jelek szerint egyáltalán nem szándékoznak meg?rizni népeik eredeti faji-genetikai örökségét, és tárt karokkal fogadják az új honfoglalókat, nehogy „rasszistának” t?njenek a fehérrelles média szemében.

Paul Gottfried amerikai konzervatív gondolkodó (mellesleg az Alt-Right egyik mentora) azzal érvel, hogy a szüntelen diverzitáspropaganda és a tolokodó politikai korrektség átalakította a nyugati, különösen a protestáns társadalom vallási öntudatát. Az „igazi” kereszténységnek csupán az áldozatok iránt érzékenységet mutató vallásként való felfogása megteremtette az átfogó társadalommérnökség alapfeltételét. Gottfried a huszadik század végi liberális kereszténységet egyfajta b?ntudat-politika kezdeményez?jének tartja, amely a metafizikai b?ntudatot megalázkodássá és szégyenkezéssé változtatta a faji, kulturális és életmódbeli kisebbségekkel azonosított „szenvet? igazhoz” f?z?d? kapcsolatában.

Elégge el nem ítélt? módon az európai elitnek nyomására, amelyek szervilis buzgalmat tanúsítanak az USA-ból importált eszmék és magatartások adoptálása érdekében, az európai népek is elkezdtek magukévá tenni az amerikai liberális protestantizmus által a demokrácia lényegének tekintett faji sokszínűség hangsúlyozásából származó multikulturalizmust. Annak ellenére is, hogy minél több „kultúra” (rassz és etnikum) osztozik ugyanazon az élettéren, annál konfliktusosabb a közös életük, és annál több súrlódásra kell számítani közöttük a társadalmi érintkezéseik során.

Axiómaként meghatározva: kulturális (faji és etnikai) sokszínűség + közeli szomszédság = kultúrharc és faji-etnikai polgárháború. Mindezt egyre több tudományos referencia is alátámasztja. Márpedig nincs annál szórakoztatóbb, mint amikor a balliberálisok azzal szembesülnek, hogy a való világ jelenségei ellentmondanak az ideológiai dogmáiknak. Elvégre semmi sem hízeleg jobban a libtardált egónak és gondosan sminkelt hiedelmének, mint hogy a tudomány az ? oldalán áll. Az alábbi referenciaválogatás ennek éppen az ellenkez?jét bizonyítja.

Egy három évtizedes (1979–2009) kutatási id?szak eredményeit összegz? dán tanulmány szerint a társadalmi bizalmat negatívan befolyásolja az etnikai sokszínűség. (Peter Thisted Dinesen, Trust in a Time of Increasing Diversity: On the Relationship between Ethnic Heterogeneity and Social Trust in Denmark from 1979 until Today, Scandinavian Political Studies, 2012. december) Hosszú távon az európai régiókban a bevándorlás növekedése összefügg a társadalmi bizalom csökkenésével. (Conrad Ziller, Ethnic Diversity, Economic and Cultural Contexts, and Social Trust: Cross-Sectional and Longitudinal Evidence from European Regions, 2002-2010, Social Forces, 2015. március) Svájcban a különböz? etnikumok közötti társadalmi béke nem az integrált együttélésüknek köszönhet?, hanem az er?s földrajzi és politikai határoknak, amelyek elválasztják ?ket egymástól, autonómiát biztosítva számukra. „A volt Jugoszlávia területének hasonló elemzése azt mutatja, hogy a széles kör? etnikai er?szak idején a létez? politikai határok nem estek egybe a különböz? etnikumok határaival, a béke viszont azokon a területeken maradt fenn, ahol az etnikai és politikai határok fedték egymást.” (Alex Rutherford et al, Good Fences: The Importance of Setting Boundaries for Peaceful Coexistence, plos.org, 2014. május 21.)

Az etnikai sokszínűség akadályozza az etnikumok és tagjaik közötti együttm?ködést egyéni és csoport szinten egyaránt. (Ozan Aksoy, Effects of Heterogeneity and Homophily on Cooperation, Social Psychology Quarterly, 2015. november) Egy amerikai adatokat feldolgozó tanulmány negatív kapcsolatot talált az etnikai polarizáció és a társadalmi bizalom között. (Oguzhan C. Dincer, Ethnic Diversity and Trust, Contemporary Economic Policy, 2011. április) Egy ausztráliai tanulmány szerint az etnikai változatosság csökkenti a társadalmi összetartozást, és növeli a köztérek elkerülésében, a társadalmi kapcsolatoktól való tartózkodásban, a szomszédság kedvez?tlen értékelésében megnyilvánuló ún. hunkeringjelenséget. (Rebecca Wickes et al, Ethnic Diversity and Its Impact on Community Social Cohesion and Neighborly Exchange, Journal of Urban Affairs, 2014. február) „Ez a tanulmány nemcsak azt mutatja ki, hogy az empirikusan jól megalapozott negatív kapcsolat a lakóhelyi sokszínűség és szomszédsági bizalom között Németország esetére is érvényes, hanem a létez? kutatásokon túllépve tapasztalati bizonyítékot szolgáltat az etnikai sokszínűség negatív természetére nézve.” (Ruud Koopmans, Ethnic diversity,

trust, and the mediating role of positive and negative interethnic contact: A priming experiment, Social Science Research, 2014. szeptember)

Az angol iskolák etnikai változatossága csökkenti az azonos korosztályhoz tartozó tanulók egymás iránti bizalmát, és nem teszi befogadóbbá a fehér diákokat bevándorló kortársaikkal szemben. (*Jan Germen Janmaat*, School ethnic diversity and White students' civic attitudes in England, Social Science Research, 2015. január)
Koppenhágai adatok alapján kiderült, hogy a bennszülött dán tanulók szabályszer?en elmenekülnek az állami iskolákból magániskolákba, amint bevándorló iskolatársaik koncentrációja megközelíti a 35 százalékot. (*Beatrice Schindler Rangvid*, School Choice: Universal Vouchers and Native Flight from Local Schools, European Sociological Review, 2010/3.)

(Folytatjuk)

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló